

ПЪТЯ НА ШОПО

ОТ ГОРАТА ДО ГРАДО И НАОБРАТНО

ИВАН ПЕТКОВ „ВЕЛТОЗ“

СОФИЯ 2021

ПЪТЯ НА ШОПО
ОТ ГОРАТА ДО ГРАДО И НАОБРАТНО
ПЪРВО ИЗДАНИЕ

© ИВАН ПЕТКОВ, АВТОР, 2021

© ИВАН ПЕТКОВ, ИЗДАТЕЛ, 2021

© печат Pulsio Print - София 2021

Формат А5

Тираж: 500

ISBN: 978-619-188-585-5

СЪДЪРЪЖАНИЕ

ПРЕДГОВОР	6
БАНАЛНО НО АМБИЦИОЗНО ВЪВЕДЕНИЕ	9
ЦЕЛ	11
ОТИ ЦО	12
МИЖИ ДА ТЕ ЛАЖЕМ	15
НРАВ	16
КОИ СА НЕШОПИТЕ	18
ИДЕАЛНОЛОЗИ	18
НАЧЕТЕНИ БАЛЪЧЕТА	19
САМУРАИ	19
НЕУЗРЕЛИ ШОПИ	20
ЦИЦАНИЕТО	22
ЗА БРЪКАНЕТО И ГРЕШНОТО	23
РАБОТАТА	26
ЧЕКАНИЕТО	28
ЗА ГОРАТА, СЕЛОТО И ГРАДО	29
НЕ БЪДН СВИНКЯ	30
ГЯВОЛО АЛЕКО	32
ЖИВОТО Е СУРАВ И КУРАВ	34
БА ЛИ ГО	34

ПАРИТЕ.....	35
ДА СИ ШОП Е МАРКЕТИНГ	36
ОТИ НЕ СЪМ БАШ ШОП.....	36
МАЙСТОРАЛЪКА	37
ФИЛОСОФИЯ.....	38
ЧЕЛОВЕШКИТЕ ПРАВИЛА.....	39
ГЪЗО ТРЕБЕ ДА ЗНАЕ 2 И 200	40
СЕМЕЙСТВОТО НА ШОПО	41
ПАТО	43
ЦЕЛТА	45
ФИНАЛНО.....	46
Показалец	48
За Автора.....	51
Бележки	52

ПЪТЯ НА ШОПО

ПЪТЯ НА ШОПО

ПРЕДГОВОР

Според някои изследвания на Шоплука, датиращи от началото на 20-ти век, името "Шопи" идва от тоягата, която местните хора, предимно скотовъдци, използвали като основно оръдие на труда. И днес в България едно от названията на хубава дървена пръчка, дълга около човешки бой е "сопа".

Шоплука е сравнително голям географски район (кажи-речи голям колкото 1/3 от територията на България), който е заключен между градовете Видин, Лом, Самоков, Сандански, Шип и Пирот. Региона е разположен в съвременните граници на 4 държави: България, Македония, Сърбия и малка част от Гърция.

През територията на (големия) Шоплък има 4 по-големи реки, Искър и Огосна на (текат) на север и Струма и Места, които текат на юг.

Релефа е предимно планински, като в Шоплука се водят смайващият брой от 40 по-малки и по-големи планини (Беласица, Боховска планина, Верила, Вискяр, Витоша, Влахина, Голо бърдо, Гологлавски височини, Голоух, Ъздимирска планина, Ъловишка планина, Ърулска планина, Завалска планина, Земенска

ПЪТЯ НА ШОПО

планина, Изворска планина (Изворски Рудини), Кобилска планина, Кожух, Конявска планина, Крупнишки рид, Кървав камък, Лакатишка Рила, Лешниковска планина, Лисец, Любаш, Люлин, Люляк (Люцкан планина), Малешевска планина, Милевска планина, Милославска планина, Огражден, Осоговска планина, Пенкьовска планина, Пирин, Плана, Рила, Рудини, Руй, Славянка (Алиботуш), Стража, Стъргач, Царичка планина, Черна гора, Чудинска планина). Това са много планини и много гори дет се вика, което предполага че хората живеещи по тези места са групирани на малки сравнителни изолирани една от друга общности.

Тези общности търгуват спорадично една с друга, но в същото време са отделени. Това обуславя една своеобразна фрактална структура на населението. С други думи общностите имат

много общи белези, но и много специфични обичаи и нрави за всяка една общност по отделно.

В този регион са живели: Траки, Римляни, Българи, Славяни, Македонци, Сърби, Гърци и Турци. През земите са минавали и още викинги, кръстоносни походи, арменци, руснаци, немци и още много най-различни племена и народи. Това е едно наистина оживено кръстовище между Запада и Изтока и между Севера и Юга.

**МНОГО СА МИНАЛИ,
МАЛКО СА ОСТАНАЛИ**

Едни от първите заселници, траките, са живели дълги години по тази територия, но

ПЪТЯ НА ШОПО

също така са били на малки
племена и общности.

В края и упадъка на първото
българско царство (1001
година), региона става водещ
и е разделен между четирима
братя Комитопули от които
най-дълго оцелява в битки
Самуил, близо 12 години.
Въпреки нецарския му
произход (преди него са само
владетели от рода Дуло) той
обединява България, води
битки на 4 фронта и загива
според легендата от сърдечен
удар, като вижда ослепената си
войска.

Та в региона са живели и
сновали от стоиците, през цар
Самуил, през Хитър Петър, през
Бай Ганьо, през Бай Тошо и
даже Бат Бойко.

Самите обитатели на този
регион не си викат Шопи
понежеду си, а си измислят

всевъзможни имена за да
обрисуват своята по-особеност
(един вид), като : в
Софийското поле – полянци , в
Бурелската котловина –
„Бурелци“, в Трън и околията –
знеполци, в Пернишко и
Брезнишко – граовци, в
Радомирско – мрачани, в
Дупнишко – кекавци, в
Поморавието – нишавци, от
двете страни на Стара планина –
торлаци, в котловината на р.
Палакария (Палакарийската
част от Самоковската
котловина) – палакарци, в
Северозападна Северна
Македония –
шаренодрешковци и т.н...

Това всичкото не е от толкова
значение, а по-важното е че тях
хора имат сходни черти,
манталитет, обичаи и бит.

Та стига вече за Шопите като
цяло, защото тази книга е за
един конкретен такъв и за
неговите мисловни модели в
частност.

ПЪТЯ НА ШОПО

БАНАЛНО АМБИЦИОЗНО ВЪВЕДЕНИЕ

Пътят на Шопо е едно практично и философско авторско търсене за справяне с житейските ситуации, ежедневието и произвола на съдбата. То отразява противоречивите идеите и вярванията на автора. Опитва се да смеси традиции и религия с модерност, наука и

технологии по такъв начин, че от това да не ни заболи глава и по възможност да не ни докара биполярно разстройство.

Разбира се целта е благородна, да живеем един богат, етичен и осмислен живот, в хармония със заобикалящия ни свят, като реагираме и се адаптираме на промените по изгоден за нас и за социума, начин.

Инструментите от друга страна, с които си служи автора, са леко казано неконвенционални и провокативни. Не се цели

Овчар из Софийско /шоп със сопа/, 1920-к. Фото: Григор Пошков

ПЪТЯ НА ШОПО

високо литературно майсторство, а по скоро пародия, веселие, псуване, гняв и чиста първична дивашка енергия.

След като вече прочете тази съзливна въвеждаща гаупост, требе да знаеш, че от тук нататък нещата в тази книга резко се променят и това може да бъде доста прекалено за твоята нежна, романтична душа.

„Живото е Сурав и Курав“ и всеки който си мисли обратното живее у самозаблудение, като едно ухилено надрусано зомби. Хипарите са обратното поведение на Шопо. Верно хипарите са създали много удави работи и неса навредили на никого, ама Пътя на Шопо е устойчив и природно съобразен (у повече ситуации) и по добре да връвиш по него от колкото срещу него. Да, пъто на Шопо е векторен, он е напреде и нагоре, до колкото моє, а

послем манко братно... и удрини.

Това е един селски танц със сопн. Он, връви като хевиметъл парче, отначало ти шепне, а послем ти креши у муцката.

Земи се уръце! Клапчо!

Ти обаче може да си кажеш... Я съм майна, ДаГе или даже съм родом от Бургас. На мен шопскио говор ми е отвратителен, непонятен и прост. Требе ли язє, аджеба да се напиям да четем това литературно извращение?

Требе, и още как! Ти майна, може да не го разбираш шопскио говор, но това има манко значение, оти Пътя на Шапо е сборник от всичко най-удаво у Вселената и ти гламурко като го прочетеш ще се породи минималния шанс да попиєш манко от всемирната истина, да се отръкаш у първичнио бюльон и да придобиєш една естествена,

ПЪТЯ НА ШОПО

натурална енергия на стоик и кисел философ.

Некой ора че кажат: „Ти се написал това дивашко словозиляние за да обиждаш и грубиянстваш с по-интелигентния от теб читател“... Това е тека!

На Шопо му аресва да Ви пцува, но на Шопо по му аресва да ви вземе парите чрез търговия. Та ако искаш да преедеш Шопо, прочети Пътя на Шопо.

А Са.... Аре, Удрии.

ЦЕЛ

А ти обясним благородната цел на тая книга. Те тва е сборник от съкратени ментални модели (евристики понаучно) , които помагат на авторо при вземана важните ежедневни решения и справяне сос живото като цело. Нищо не разбра, А ?!?

Абе тва са некви философски щуротии преведени на Шопски, къде би требвало да имат важно значение. И всичко това за да ми е по-лесно на менека и евентуално натеека.

Ами за съжаление няма да научиш много за обичаите, традициите и историята на шопите, а вместо това че разбереш как да се караш с ората и че отнесеш некая псувня помеждудругото.

Та приеми назидателния ми и кисел тон и давай напреде.

ПЪТЯ НА ШОПО

ОТИ ЦО

Оти Цо? е бойнио вик на Шопо. Он го изпоузува често и ако случаено чуеш тези думи, ти треба мноо да внимаваш. Оти Шопо явно се е разялутил и следва един вид спречкване.

За да разбереш манко повече корените на Шопо, ето част от Непубликувано интервю на Владимир Свинтила с Георги Ст. Георгиев от 1954 г.:

„- Какво е основното качество на шопата като войник?

- Безстрашието. Като казвам безстрашие аз не мисля героизъм, героически постъпки, нямам предвид нищо епическо. При шопата има това качество: липса на страх, не се плаши, не се бои. Това е причината и да не се прикрива достатъчно, да не е достатъчно тактик в сраженията. Без трепет е. Сякаш смъртта не го засяга.

- Шопът наистина е достатъчно примитивен. Но у нас, поне през Първата световна война, имаше все още достатъчно

ПЪТЯ НА ШОПО

примитивни групи. Съществуваха колибари, които не бяха влизали в контакт с никаква цивилизация - първият им контакт с модерността стана чрез войната. Първият механизъм, който узнаха, беше пушката. Освен колибарите съществуваха все още истински номади - цинцари, каракачани. Тези хора бяха с такъв примитивен бит, че сходни на тях можеха да бъдат открити само във вътрешността на Азия. В армията, в командването, сред офицерските среди искам да кажа, тези неща се чувствуваха. Разбира се българската социология, доколкото съществуваше, бе сляпа за тях. Но за нас това бе проблем. Тези хора трябваше да станат войници в една модерна армия. Там за пръв път бяха ограмотявани. Искам да подчертая: имаше много примитивни групи. Но с липса на страх от смъртта

се се отличаваха само шопите. И ранени те не се вайкаха. И близо до смъртта мълчаха. Не правеха завети. Не изпращаха последни думи до жени и майки, до деца и бащи. Не нареждаха. Докато българският войник по принцип умираше ритуално - на бойното поле или в болницата. Той "предаваше душата си", "представяше се" пред небесните сили, изричаше тържествено последните си думи и напътствия. Това бе много характерно. Шопът просто мълчеше и умираше безмълвен. А в боевете просто не проявяваше страх...

- Намирам стоицизъм. Ето това намирам. Древните стоици също така не са били съзерцателни, а са се стремели по стоически път да преодолеят проблеми, които са им се поставяли от стечението на обстоятелствата, от

ПЪТЯ НА ШОПО

историята, от живота. Стоицизмът е една рационална философия. Философ аз не съм, но мога да се опра на някои френски изследователи. Ако останем при Брейе, стоицизмът е пръв опит да се създаде тип поведение, което да отговори добре на нуждите на живота. В това отношение тук е извършена някаква революция. Преди стоиците хората са реагирали на всичко спонтанно. При стоиците спонтанната реакция е запретена...”

Демек Шопо е едно просто, безчувствено мекотело дѣт си бѣлска главата у стената. Това е тека оти он е пределно мотивиран ама он е обратното на модерен мотиватор.

**ПЪТЯ НА ШОПО НЕ МОШ
ГО РАЗБЕРА ИЛИ РАЗКАЗА
ОТИ ОН СЕ ВРЪВН И СЕ
ЧУВСТВА**

ПЪТЯ НА ШОПО

МИЖИ ДА ТЪ ЛАЖЕМ

Много ора че кажат, че они не са шопи. Че дори и я не съм истискио Шоп, оти по роднински връзки съм наполовина Шоп. Оти нещата по шопски се прават така или потека... На тия ора, че им кажемУбаво, ама това е Пътя на Шопо.

Други ора, че ми кажат, че у това словонизлияние не съм писал достатъчно традиционно и за обичаите и за привичките и за адетите... Убаво, тека е, я дори не ги знам като що требе, ама тва е Пътя на Шопо.

Шопо знае и за пръвио италиански шоп – Макинавели, ама не му се разказва.

Да Шопо е причаил некои работи у таз книга, на други име турнал подруги пошопски дефиниции, трети ги и опростил

до неознаваемот, но всичко това е тека с благородната цел да фанете иденте на Шопо.

Други ора дето ме познават по-дегло че кажат, че тия неща дето ги пишем немаат нищо общо с мене и че аз е не съм такъв човек, че тия хвалебствия са Неверни и че се правим на интересен. На тия Аленделоновци че им кажем... Убаво, ама това е Пътя на Шопо.

Всичко що пише по доле Шопо го верва на 120% и он по тоя пат е вървел, върви и ще продажава да върви оти иначе си е ебало майката.

**ПРОДЪЛЖАВАМЕ
НАПРЕДЪ...**

ПЪТЯ НА ШОПО

НРАВ

Само Шопо си знае нрава, оти ако и другите му знаят нрава, че му “фанат спатните “, а това ич не му се нрави. Шопо е много блага личност (кажи речи 99%), но Шопо е много кисела и люта личност и това той го демонстрира на всеуслухание.

Шопо е лют и кисел, а они му викат че е негативен и скептичен. Викат му нихилист – Е как, като он е замесен от пръвичнио дубльон?

Шопо гони основно и предимно само практични цели и поради тази си практичност той е въоръжен както с дълбока логика и ерудитост на познанията, така и с емоционално богатство.

По принцип той изпитва всички чувства от спектъро на човешки емоции, но демонстрира само

малък диапазон от тях. Това е един висш маркетингов похват, който му позволява да постига неговите практични цели с минимални усилия и в унисон с Вселената.

Та основните състояния в които външно можеш да видиш в един Шоп са спокойствие, смиреност, благост, непокизъм. Така он си живее и връви по пътя си в 90% от времето. Тази селяческа идилгия бива разбъркана и подсилена с 9% епизоди на самоирония и хумор.

Смешките не му се получават много добре на Шопо. Той обаче си се смее много добре сам и сам на себеси. Така он става як и фокусиран.

Проблемо е че всичката тази натрупана вътрешна енергия он трябва да я освобождава и да насочи по пътя. Това насочване он постига с гнеф, пцувание, мъст, бой или чист вселенски хаус, произвол. На всичкото

ПЪТЯ НА ШОПО

отгоре, тази своя лютост той рекламира открито от време на време за да не моат да му фанат спатиите. Тя му помага бързо да прекратява безсмислени дебати, действия и идеи, които го забавят и отклоняват от практичния му пат.

Лицето на Шопо не е безизразно или покерско дет се вика. Оно е или самодоволно ухилено или замислено или гневно. Проблемо и силата му иде от там, че он често в неподходящото време има неподходящото лице и тека дръка.

Шопо силно рекламира своята вярност, лоялност, отмъстителност и раздира се мързел оти така му е изгодно, а нетговио пат е дълъг.

Важна черта на Шопо е че он е добър слушател, манко дума и

не може да пише правилно. Изключителното си свойство на слушаемост он постига с помощта на паузи, тишина и празно пространство.

Она Вселената е предимно празно пространство, не мош я запълни целата, па и не трябва.

НЕЗАПЪЛНЕНО ПРАЗНО ПРОСТРАНСТВО

ПЪТЯ НА ШОПО

КОИ СА НЕШОПИТЕ

Шопо знае, че има нешопи и он трябва да се опраа с тях. Та основните групи нешопи са:

Идеалнолози

— те тва е най-опасната чумава прослойка на цяло свет. Произхода им иде от идеи и идеално. Демек имат много идеи, как да е идеално ама после се оказва че им е идеално само на тях. Тия никогаш не съ тръгвали, даже ненавиждат и презират открито тръговията. Водат войни срещу тръговията, въоръжени с чистоплътни идеи, идеали. Они пращат на бойното поле самураи(че ги видиш подолє). Хиляди шопи редовно диват изгърдени от самураи по поръчка на идеалнолозите.

Идеалнолозите са по-хитри и от Шопо, по са чели и от Шопо, но

не там е проблемо. Проблемо е че тия са заразно прокажени. Тия са много устати и сакат само да спорат. Шопо иска да тръгува, а они искат да спорат и тайничко да цицат. Тия само думат за идеи, и как трябва да стане идеално, докато цицанието им клони към безкрайност.

Идеалнолозите са пръв враг на Шопо и за съжаление и на Вселената като цяло. Затуй всеки уважаващ се Шоп при възможност винаги че напсүва, напаюе или изгърди един оранен идеалнолог.

Двата вида взаимно се знаят и презират и поради тая причина между тях нема тръговия а само преедүшки и цицание.

Некои НЕ оранени ора, къде са чели много или са по артистични на вид, че се припознаят в образо на идеалнолозите, оти за тях идеите са важни. Истината е че тия недохранени ора

ПЪТЯ НА ШОПО

принадлежат към една от по-долните групи.

непречението ще прочетеш по-надолє... изчекай).

Начетени далъчета

– тия виреят само у градо. Они са наперени и важни. Обичат да спорат и да остроумничат. Мисленето им обаче є много половинчаво и често са покварени и обсебени от идеалнолозите(виж по-долє). Доста от тия са и нормални оптимисти. Шопо понекогаш им помага, но не пропуца и възможност да ги стриже. Търговията като цело връви сос всеобща досада.

У много редки случаи, некои нормален оптимист и начетен далък вземе да обрѣка некое нововъведение и по тоя начин чрез дръкание, вземе че стане световно признат и честит учен или изобретател. Това всичкото є благодарение на факта че некой Шоп, некогаш, достатъчно не му є пречил(за

Самураии

– тия са най-горделивите и най-чистопаътните от всички видове. Они са изпъчени и лояни до гроб. Тия са много по чистопаътни и от идеалнолозите. Оти вторите са само чистопаътни на хартия и така се праат пред сите.

Самураите са толкова чистопаътни че не се знає даже дали серат. Поради тази причина, търговията с тях є много трудна.

Самураиите, въпреки своя нисш произход, винаги гледат Шопо силно изпъчени и го гледат отгоре.

Тѣй като го гледат много от горе, они винаги си мислат че неўзрєално шоп и Шопо са едно є също нещо (па по-долє).

ПЪТЯ НА ШОПО

Самураите са мноо яки, чистокръвни коне с капаци. Они работат като волове и незнаят за съществуването на цицането, не могат и да си го представят. Тия викат на непреченето – мързел и като цело са много заблудени.

Един самурай сам по себеси никош нема да ти стори зло. Обаче ако му нареди некой идеалнолог, он може да изгърби много села и паланки.

Тия тепат лошо и са си камикадзета.

Самураите са безкрайно работливо и тъпо племе. Они се дразнат, коги Шопо не пречи и му викат мързеланко. Они се дразнат и кога Шопо помага, оти помаганието за тях е половинчава работа и па му викат мързеланко.

На тия само работа им е у главата, могат да тъпчат цел живот уместо само и само да са у екшъно. Това техното си е

чисто абене на вселенска енергия и то в огромни мащаби. Заебн.

Шопо е ял много бой от тия самурай и че продължава да яде. Он не знае страх, обаче тражи изгодата и требе да се опраа.

Неузреали Шопи

– тия са Шопи кои са си останали на село (ментално). Они градо не го проумеват. Они некакси са си стигнали еволюциоонии предел.

Та неузреалите са трън в очите на начетените балъчета и самураите и вторите им викат зган.

Идеалнолозите водят явна битка срещу зганта, но те всъшност искат да изцицат сете и найвече да изгърбат истинските Шопите.

ПЪТЯ НА ШОПО

Неузреалите Шопи са един вид благородни животни, но всъщност са скопени, опитомени създания, оти они не са замесени у бръканието. Често не търгуват и даже им се налага да работят.

Техната лютост е преминала в омраза а тя неги енергизира, а точно обратното – депресира ги и им сковава съзнанието.

Неузреалите Шопи се държат у градо се едно че са у гарата и обратното у гората се едно че са у градо. Они на сало не одат оти се мислят за голема работа.

Неузреалите Шопе не моат да еволюират оти нечат да четата, нечат да бръкат, нечат да непречат и може би най-много оти прекалено много работат и прекалено манко помагат.

Шопо знае че немоє и нетребе да има само и единствено Шопи, че Вселената изисква големо разнообразие, затва он

гледа да се опраа шо може и тека.

Ти моє да ми кажеш „Епа Я не съм у нито една от твоите групи. Я сум ново поколение диверсифициран жендър версия 6.11. – хуманоид “. Епа удаво, че ти отворим един компот тогава.

КОГА ДРУГИТЕ ТЕ
ДЕФИНИРАТ, НИКОГАШ
НЕМА ДА ТИ Е ИЗГОДНО

ПЪТЯ НА ШОПО

ЦИЦАНИЕТО

Има едни ора, дѣто се праат на мноо благи и даже на светци. Они са един вид „ни лук ял ни лук мирисали“. Тия орица не сакаат да тръргуват изобщо. Они искат да правят възвишени неща, без тръговия, оти според тях, тръговията е користоно и покварно занятие... Дееда и идеалнолозите, дееда.

Шопо е важен представител на бозайниците, но он нече да го цицат. Тъй като цицанието е много блага работа, Шопо сам се е отбил още на 0.8 месечна възраст, оти че стане много благ, а он требе да е и кисел и лют.

Има и голема разлика между цицането и музенето(доенето). Второто се практикува върху малко на брой надарени и заможни хора и е по близко до

тръговията. Оти при музенето отношенията са като между падар и свещена крава. Единно рани другио и съответно обратното, другио рани единно.

Цицането от друга страна се практикува върху масовата и бедна папач. Оно често изисква едно или комбинация от: избори, гласуване, голема бюрократия, комисии, комитети, субсидии и фондове, новинарски емисии и темподобни.

Цицането се рекламира като обществено полезно и даже необходимост. Оти идеалнолозите требе да цицат, това дейстие моменталически те праи общественик.

Цицанието може да се практикува само у градо, оти на село те знаят шо за гламурко си. Виждали са те по плитки гаши дет се вика и просто на село нема достатъчно объркани самураи и начетени балячета.

ПЪТЯ НА ШОПО

ЗА БРЪКАНЕТО И ГРЕШНОТО

Внимание!!! Стигнахме до най-важната и централна идея у тази книга, а тя именно е разликата между бръкането и грешенето. Тая разлика е толкова важна и толкова трудна да се фане, че е нужно да се извърви целия път на Шопо.

Първо и най-вече Шопо никогиш не греша. Грешенето е грешно оно е и греховно. Грешенето е коги пречиш ама много или коги тепаш невинни ора.

Грешенето е големо по обхват, оно се случва у градо, оно е да си против гората.

Грешенето е маскирано като благо, като идеално, като идейно от гнусните

идеалнолози. Оно те покварява и често нема връщане назаде.

Коги срешиш срямо себе си е тьпо за Вселената, оти ти си се подбил (нещо като да станеш Веган или Трезвеник, примерно). Последсвията за тебе са тежки, осакатил си се ментално, физически или нещо от сорто, ама оно си е за тебе. Вселената гуди една възможност да стане по удава ама че се опрай.

Най-опасното грешене по своята съшност е коги гречиш от името на другите. Оти

**ЦИЦАНИЕТО СИ Е ГРЕШНО
ОТСЕКЪДЕ.**

грешенето е всеобхватно и всепогълщащо ама си е най-големата лошотия.

ПЪТЯ НА ШОПО

Да, грешно е да се цицат бедни пораснали ора макар и това да ги праи щастливи.

И сега стигнаме до вълшебната дума: БРЪКАНИЕ. То това си е чудничко, свръх сила към която Шопо неистово се стреми.

Та бръкането е като объркването и разбъркването едновременно. Оно много прилича като грешенето ама разликата е един път от гората до градо.

Че кажеш, че нещо те баламосвам и ти разправям врели некипели. Как така има разлика между бръкането и грешенето и Шопо само бръкал а не грешал. Он предварително ли ги знае тия работи или нещо по тека?

Са че ти обясним...

Чрез бръкането Шопо по един мистичен начин размесва първичнио дъльон, пари се, навехва си среднио пръст, получава куробол, зъдобол е

накрая го фаща скомина. Демек един продължителен и болезнен процес, у който е много важна поредността на събитията и разбира се резултато, който е изненада дори и за Шопо, обаче аз нема да ти го кажем оти Шоп не се става наготово.

Да бръкаш оно е да се продаш. Оно е да си жив. Оно е да си свободен! Оно е Заеди...

Как да си сигурен, че бръкаш ане грешиш?

Нема сигурно брато. Първо важно нещо при бръканието е да отцелеваш, оти оно е дълг процес. Второ важно нещо при бръканието е размеро на експозицията, демек колко можеш да изгудиш ти и Вселената като цело.

Та бръканието е тръговия на дребно.

Трето, както ти казах, бръканието се проявява с

ПЪТЯ НА ШОПО

ВРЕМЕТО, ДЕМЕК ТРЕБЕ СИ
ЧЕКАНИЕ.

КАТО ЦЕЛО БРАКАНИЕТО Е ДА СИ ГО
ЧУВСТВАШ И ТЕ ТАКА...

ПЪТЯ НА ШОПО

РАБОТАТА

СЕДЕЛ СИ ШОПО И СИ МИСЛИЛ, КАК ТОВА РАБОТАТА Е ЗЛОВРЕДНО ДЕЯНИЕ КОЕ Е СВЪРЗАНО НЕИМОВЕРНО С МНОГО ПРЕЧЕНИЕ. ПРЕЧЕНИЕ И ТО ПРЕЧЕНИЕ НА МНОГО ОРА И НА ВСЕЛЕНАТА КАТО ЦЕЛО. ТОГАВА ОН РАЗДЪРАЛ, ЧЕ НЕ ТРЕБЕ НИКОГАШ ДА РАБОТИ. ОН ДАЖЕ РАЗДЪРАЛ ЧЕ РАБОТАТА Е ИЗМИСЛИЦА НА ИДЕАЛОЛОЗИТЕ И ЧЕ ТЕ ЗАРОДВАТ ОРАТА ПОД ПРЕДТЕКСТ ЧЕ НЕКОЙ ЧЕ УМРЕ ОТ ГЛАД ИЛИ ОЩЕ ПО-ЗЛОВЕЩОТО ЧЕ НЕКОЙ ЧЕЛ ДА УМРЕ ОТ СКУКА.

ШОПО Е БОЛЕДУВАЛ И ОТ СКОМИНА И ОТ СКУКА И Е ВИДЕЛ ЧЕ НЕ Е КОЙ ЗНАЕ КАКВА БОЛКА ЗА УМИРАНЕ.

НЕ Е ВЕРНО ОБАЧЕ, ЧЕ ШОПО НИКОГАШ НЕ Е РАБОТИЛ. ТЪЙ КАТО СИ Е МАНКО НЕЧИСТОПЛЪТЕН ПО ПРИРОДА, ОН ЕДНАШ Е РАБОТИЛ ДА ВИДИ САМО КОЛКО МНОО Е ЗЛОВРЕДНО И ВЕДНАА СПРЕЛ.

ИМАЛО Е И ДРУГИ ПАТИ ДА СЕ ОПИТУВА ДА НАПРАИ НЕЩО С РАБОТА, АМА ВСЕЛЕНАТА МУ ВИКАЛА: „НЕ“, И ОН ДЪРЖЕ СЕ ВРАЗУМИЛ.

ПОДИР ТУЙ ШОПО ВЪВЕЛ СВОЯ УНИВЕРСАЛЕН ПРИНЦИП НА НЕПРЕЧЕНИЕ И НЕТОЛЕРАНТНОСТ КЪМ РАБОТАТА. ТОВА БИЛО УНИКАЛЕН МАРКЕТИНГОВ ХОД, КОЙТО ОРАТА (КАКТО ВИНАГИ) РАЗДЪРАЛИ НАОБРАТНО И ПОЧНАЛИ ДА МИСЛАТ ЧЕ ШОПО Е СВРЪХ МРЪЗЕЛИВ.

НЕ УЧИ ГЪЗО ДА СЕРЕ

ИСТИНАТА Е ЧЕ ШОПО НЕ Е ИЗОБЩО МРЪЗЕЛИВ ОН ПРОСТО НЕ РАБОТИ!

ПОВЕЧЕ НЕМА ДА ПИШЕМ ЗА ТАЯ РАБОТА, ЧЕ ЧЕ МИ СТАНЕ КАТО РАБОТА И НЕМА ДА МИ СТАНЕ ОНАЯ РАБОТА.

ПЪТЯ НА ШОПО

Е Що праи тогава, и що ми се праи на интересен?

Шопо праи едно единствено нещо – он помага. Дори и тръговията му е вид помагание.

Та Шопо е улитмативни помагач. Он неколко пъти е помагал на Вселената да гръмне, после е разбръкал първични дъльон и те така.

Тъй като Шопо помага на сите и го праи най-вече чрез непречение он остава един вид непризнат, немил и недраг, но па за разлика от това ти взема некои друг грош (коги са ти у повече) за услугата.

Та Шопо е праил мноо услуги, и он неепречил на много много места. Това му спечелило мноо непризнателни приателе. Он па от своя страна пък е един свръх непризнателен човек оти де що е имало и са го питували, сичко си е признал.

И другио пат като си мислиш кой най-много нетие пречил,

кой най-мноо е дръкал и кой най-много ти е тръгувал услуги ... че се сетиш и за Щопо.

ЕЊ СА САМО ДА СЕ
ЗАГАЩИМ

ПЪТЯ НА ШОПО

ЧЕКАНИЕТО

ЧЕКАЙ, ЧЕКАЙ, ЧЕКАЙ, ЧЕКАЙ,
ЧЕКАЙ, ЧЕКАЙ, ЧЕКАЙ,
ЧЕКАЙ, ЧЕКАЙ, ЧЕКАЙ,
ЧЕКАЙ, ЧЕКАЙ, ЧЕКАЙ, ЧЕКАЙ,
ЧЕКАЙ, ЧЕКАЙ, ЧЕКАЙ, ЧЕКАЙ ...

ЧЕКАЙ

ЧЕКАЙ

ЧЕКАЙ

ЧЕКАЙ

ЧЕКАЙ

ЧЕКАЙ

ЧЕКАЙ

ЧЕКАЙ

ЧЕКАЙ

ЧЕКАЙ

ЧЕКАЙ

ЧЕКАЙ

Чеканието е много трудно, оти си научен на бързи скорости, внезапна обратна връзка, кредити, порно, видео игри, социални мрежи и те така.

Абe времето е най-ценниo ресурс, кой че те чека тебе тука. Не де, Чеканието не е мързел, нито е да неправиш нищо и да си губиш времето. Чеканието е просто да не се отказваш много дълго време.

Чеканието естествено поражда скуката, а скуката се лекува само с бръкание.

ЧЕКАНИЕТО В УПОРИТОСТ

ПЪТЯ НА ШОПО

ЗА ГОРАТА, СЕЛОТО И ГРАДО

Шопо е тръгнал от гората, но му е коствало много зор и ядове за да разбере разликата между гората, селото и градо.

У гората он се е научил да е див, да се озърта, да ловува, да слүша, да не пречи повече от необходимото, да се тепа и те така. Там он се чувства добре сам със себе си. Он връви и открива и се самоткрива. Он става як и устойчив.

На село обаче, он може да е най-спокоен и да гради. Там он може да се поскарва със съселяни и в редки случаи да се сработва. Там он може да се прави на интересен и на голем Шоп. Там е спокойно и уредено

и скучно да мозька на костите му.

Там е подредено и убаво, ама ората се карат и тепат за злободневни неща и са разделени на групички и фракции. Тикиви проблеми се виждат само с времето коги поседиш на село дълго време, и изпиеш една дамаджана рикия със саседите.

Градо е големо, хаотично и гадно место. Шопо го ненавижда. Там е нездравословно за пребиваване. Обаче там са сите пари и целата наука. Само там моє Шопо да тръгува истински. Само там може да се степа с идеалнолози. Прьво там требе он да победи.

Като цело он живее и на трите места, но най-вече у градо.

София е пүна със сган и това са основно неүзлеали Шопи.

ПЪТЯ НА ШОПО

НЕ БЪДИ СВИНКЯ

ШОПО ГЛЕДА СВИНКИ, ОНИ
СА БЛАГОРОДНИ
ЖИВОТНИ, А ОН ГИ КОЛИ
ЗИМЪСКА.

КОГИ СТАНЕ ВРЕМЕ ЗА КОЛЯНЕ, ОН
ИЗВЕЖДА СПОКОЙНО НИЩО НЕ
ПОДОЗИРАЩАТА ОРАНЕНА СВИНКЯ
ОТ КОЧИНАТА (ОТИ ТАМ НЕ Е
ИЗГОДНО ДА СЕ КОЛЯ), ГОВОРИ И
НЕЖНО, ГАЛИ Я И ПОСЛЕМ
.....И ТЕГЛИ НОЖО.

Прасе Врачанско

ОТ ЗАКОЛЕНАТА СВИНКА ШОПО
ПРАИ НАЙ-РАЗЛИЧНИ ПОЛЕЗНИ И
ВКУСНИ БЛАГИНКИ.

ШОПО ЗНАЕ ЧЕ ЧЕ КОЛЯ СВИНКЯТА,
АМА ОНА НЕМА КАК ДА РАЗБЕРЕ. ТА
ТАЗИ СВИНКЯ СЕКИ ДЕН ОТ ЖИВОТО
И Е РАНЕНА С УДАВА ПОМИЯ И
НИКОГИШ НЕ Е ЧУВАЛА ЧЕ
СВИНКИТЕ СЕ КОЛЯТ КАТО ЦЕЛО.

СВИНКЯТА КОКО И ДА Е УМНА И ДА
АНАЛИЗИРА УМЕЛО МИНАЛОТО СИ,
НЕМА КАК ДА ЗАКЛЮЧИ ЧЕ ШОПО
ЧЕ Я КОЛЯ.

ШОПО Е ВИДЕЛ
МНОГО
ИНТЕЛЕГЕНТНИ
БАЛЪЧЕТА, КОИ
МНОГО СА
РАЗЧИТАЛИ НА
ДАННИ,
МАТЕМАТИКА И
НАУКА, ПА
НАКРАЯ СА ГИ

ЗАКОЛЯЛИ КАТО СВИНКИ.

ПЪТЯ НА ШОПО

Шопо дори е чел за Курт
Гьодел „теорема на
непълнотата“ и за квантовата
неопределеност и го заболяла
главата, но решил да стане лют
и кисел (сегиз, тогиз).

Шопо разбрал, че он е
градивната единица на
Вселената от нисш порядък и че
е мноо важно да не могат да му
фанат спатините.

Шопо най-нече да не биде
свинкя.

ШОПО НАЙ-НЕЧЕ - ДА НЕ
БИДЕ СВИНКЯ

ПЪТЯ НА ШОПО

ГЯВОЛО АЛЕКО

Един от основателите на движението на идеалолозите у

България е Алеко Константинов. Он е син на заможен свищовски търговец кой е бил кажи речи Шоп. Баща му имал неоснователно големи амбиции и затва карал сино си само и единствено да учи. Тоя толко учил че накрая написал проклетата книга „Бай Ганьо“. Други гяволски изобретения на Алеко са: организирано туризъм, шляенето по конференции из света и активната обществена дейност. Алеко основоно е цицал пари от баща, от политиката или чрез човешки правила като съдия, прокурор и адвокат.

Най-нещастнио факт, който води до издигането на неговата идеалологщина на пиадестаал е че човеко случайно, по

погрешка е застрелян докато се занимавал с политическа пропаганда. Този нелепа смърт го превръща в голем светец и потхранва всичи български идеалолози и до ден днешен.

Че кажеш, епа какво толку е написал тоя Алеко и що е сгрешил току много?

Па най-гяволската книга на всички времена, как вече ти казах е „Бай Ганьо“. Това е един световно признат присмех над Шопо и най-вече над неузрелии шоп (ама това си го знаеме само ти и Я). На базата на това адско писание, което е 99% верно се гърбят и тепат Шопи (и неузрели тикиви) по целии свет и тва е тека от памти века.

Та пръвата половина на книгата обрисувa как един Шоп попада у градо и как он се опитува да тръгува. Оно е смех и битовизъм.

ПЪТЯ НА ШОПО

Втората част на книгата, къде нема грам смех, обрисува как еџин неџзреал шоп е станал идеалнолог и се занимава с политика, журналистика и цицание като цело. Това целото е научна фантастика, да се преписват идеалнологични характеристика па било и то на неџзреал шоп.

Алеко като цело пише косвено против баща си и правилно нацелва че има разлика между градо и селото. Тва къде му липсва на човеко са традициите, практиката и тръговията.

Шопо може и да е твърде строг с Алеко, може би го съди прекалено много, ама фактите говорят друго. Толкова много шопи са изгърдени, осакатени и опитомени, че колкото и да го пцуваме се че му е манко.

БАЙ ГАНЬО Е ПРОС АМА НЕ
Е ПОПРОС

ПЪТЯ НА ШОПО

ЖИВОТО Е СУРАВ И КУРАВ

ШОПО КАТО МАНЕЧОК ЧЕЛ
КНИГАТА ЗА ВОЙНИКА
ШВЕЙК И МНОГО СЕ
СМЕЯЛ. ПОСЛЕ ОБАЧЕ, КОГИ
ТРЪГНАЛ ПО ПЪТЯ НА ШОПО И
РАЗДРАЛ ЧЕ ТОВА Е НАЙ-
ФАНТАСМАГОРИЧНАТА КНИГА И ЧЕ
НЕМА ОРА С ТАКОВ ГОЛЕМ КЪСМЕТ.

ШОПО ВЕЧЕ НА ПОПУЛЯРНИ
НЕОСЪЗНАТИ ПОЛУИДИОТЧЕТА НЕ СЕ
СМЕЕ И ПРИСМИВА, А САМО НА
ОСЪЗНАТИ ТАКИВА, ОТИ ПЪРВИТЕ
ЧЕСТО СА ИДЕАЛНОЛОЗИ И АКО ИМ
СЕ ПРИСМИВАШ КАТО ЩО НЕ ТРЕБЕ
ОНИ СТАВАТ ПО МОЩНИ И СИЛНИ.

БА ЛИ ГО

ОСВЕН ЧЕ ШОПО Е
НЕЧИСТОПАЛЪТЕН, ОН
ПОВЕЧЕТО НЕЩА НЕ ГИ
ЗНАЕ, ПА КАМО ЛИ ДА ГИ РАЗБИРА.
ВЪПРЕКИ ТВА, ИСТИНСКИО ШОП
ВИНАГИ ЧЕ ТИ ПОМОГНЕ, ОСВЕН
АКО НЕСИ ИДЕАЛНОЛОГ РАЗБИРА СЕ.

ЧРЕЗ ИЗРАЗА “ДА-ЛИ-ГО” ШОПО
ИЗВЪРШВА СВОЕТО НЕПРЕЧЕНИЕ.

МНОГО ОРД НЕ МОГАТ ДА СИ
ПОЗВОЛАТ ДА ИЗПОЛЗВАТ ИЗРАЗО
“ДА-ЛИ-ГО” И ТОВА НАЙ-ВЕЧЕ
КОГИ СА ПО ТЕЛЕВИЗОРО. ОНИ СЕ
ТРЕБЕ ДА КАЖАТ НЕЩО И ТЕКА
ПРЕЧАТ.

ИДЕАЛНОЛОЗИТЕ НИКОГАШ НЕМА
ДА ГИ ЧУЕШ ДА ВИКАТ “ДА-ЛИ-
ГО”. РАЗБИРА СЕ ФАКТА ЧЕ НЕ
ИЗПОЛЗУВАШ “ДА-ЛИ-ГО” НЕ ТЕ
ПРАВИ АВТОМАТИЧНО ИДЕАЛНОЛОГ
— ОНО СИ ТРЕБЕ МНОГО ЛУКАВОСТ,
ОТЧАЯНОСТ И СОФТ СКИЛС ЗАДА
СТИГНЕШ ДО ТАМ.

ПЪТЯ НА ШОПО

ПАРИТЕ

Шопо се стреми към парите ама основно чрез търговия. Ё он ё стиснат ама Шопо Не ё скръжав.

Шопо ё стиснат, оти така му ё изгодно и Шопо Не ё скръжав, оти па така му ё изгодно (а пътя ё дълг). Стиснат си коги не ти се дават пари, а скръжав си коги не сакаш да помагаш с пари.

Шопо винаги тражи изгодата, но Шопо първо тражи „Пътя на Шопо“. Он знае как да чете рецептите и не тура каруцата пред магарето.

За Шопо ё много важна търговията. Търговията не ё като цицанието(ако не си разбрал досега, па че ти го повторим)

Шопо не обича да тръгува с други Шопи, но му се налага оти така сака Вселената.

Шопо при сека възможност тръгува с неузрели шопи, с начетени балъчета, дори и със самураи. Така сите заедно намалеват идеалното у Вселената и един вид връват по пътя на Шопо.

Шопо верва, че у търговията и двете страни трябва да имат достатъчно информация за да ё честно. Он обаче нетръпи глупаци и като види овца я стриже.

Шопо не инвестира, он само арчи за да връви по своя път. Он не инвестира че ё много модерно, но он трупа за изпыт. Он не спекулира, он тръгува и стриже.

Шопо ё стойностен играч...
Заеби.

ПЪТЯ НА ШОПО

ДА СИ ШОП Е МАРКЕТИНГ

ОСНОВНИО ПОХВАТ С КОЙТО ШОПО ПРАИ МАРКЕТИНГ Е ПЦУВАНИЕТО. ОН ПЦУВА ПО НЕКОЛКО ЖИЗНЕНО ВАЖНИ ПРИЧИНИ:

Пръво така он се настройва ментално. Чрез пцувание Шопо събира вътрешна енергия с която он може да почне да дръка. Чрез пцувание он минава в лют режим, оно си е вид ежене. Пцуванието разбира се вкарва и напцуваните в лют режим и това си е предпоставка за масово дръкание.

Поради последното Шопо основно пцува само лично и в тесен кръг.

Второ, Шопо пцува за да сигнализира свобода. Он знае че пцувание се води нисш мѣтод за изразяване, ама он

МОЕ ДА СИ ГО ПОЗВОЛИ(СЪЩО КАКТО „ДА-ЛИ-ГО“)

Шопо е много умѣн и много прост едновременно. Сещаш ли се?

ОТИ НЕ СЪМ БАШ ШОП

ВСЕ ПАК ТОВА Е ПЪТЯ НА МОДЕРНИО ШОП. ОН ТРЕБЕ ДА ТРЪГУВА, ЗНАЧИ ТРЕБЕ И ДА Е УЧАС С НОВОСТИТЕ. ВСИЧКО ТОВА СИ ИЗИСКВА ЧЕТЕНИЕ, КОНТАКТИ С НЕШОПИ И ДРУГИ НЕСВОЙСТВЕНИ ЗА ШОПО ЗАДАЧИ, КАТО КЪРТОАЗИЯ И ТЕМ ПОДОБНИ.

КОЕ СИ ТРЕБЕ СИ ГО
ИЗИСКВА

ПЪТЯ НА ШОПО

МАЙСТОРАЪКА

Парите от тръговия са за уважение, ама Майстораъка е за по-големо уважение.

По дълго пат, парите следват майстораъка, а не обратното. Парите обаче често се замотуват и може за известно време да следват Немайстораъка или па мое некой ноф майстор да не види ич пари. В крайна сметка у некакоф момент, след некой друг век, парите винаги се усещат къде е трабвало да отидат.

Некой начетени балъчета използват думата изкуство, коги връшат некая обръкана и непонятна дейност. Шопо който основно се занимава с бръкане и непонятни дейности никокаш нема да каже че се занимава с изкуство.

Нема проблем кога другите те пцуват и ти викат че се занимаваш с изкуство, проблемо иде коги ти почнеш да се фалиш че се занимаваш с изкуство. Тове е тека оти тая дума иде от изкуствен (арт – артифициал) или демек нещо неестествено и сътворено от човеко.

Та истинското изкуство си е майстораък дето трае много време у годините.

ОТИ МАЙСТОРАЪКА Е
ПЪТ

ИЗКУСТВОТО СИ Е
МАЙСТОРАЪК

ПЪТЯ НА ШОПО

ФИЛОСОФИЯ

Философията по своята същност е занимание на идеалнолозите.

Они ползват първио философ Платон(и неговата пещера) за да вселяват идеи за идеалното у главите на ората.

Идеалнолозите са прави 90% от времето, они думат смислено и рационално, как да не ги аресаш.

Един идеалнолог винаги, че ти каже кое как трябва да се направи за да стане идеално. Въпросо е както вече ти казах да не си свинкя.

Философията на Шопо е както виниги по исколна, она е философията на отрицанието. Или по инако казано, философия на негативното познание. Демек Шопо нече да става светец като Иван Рилски и да се отрича от земяните

зловредствия на идеалнолозите, не он просто иска да разбере що нетребе да се праи и да не го праи.

Мислиш че това е лесно? у свет пропит с пропагандата на идеалнолози?

Първо да разбереш що нетребе да се праи е сложна задача(но изпълнима – за разлика от това да разбереш що трябва да се праи си е химера). Та да разбереш що нетребе да се праи се постига горе доле по следнио начен: първо гледаш да не умреш и всичко останало е въпрос на бръкание.

**ВСЕКИ САКА ДА ТИ КАЖЕ
ЩО ТРЕБЕ ДА ПРАИШ**

ПЪТЯ НА ШОПО

ЧЕЛОВЕШКИТЕ ПРАВИЛА

ШОПО СПАЗВА СТРИКТНО правилата на Вселената, оти нема как. От друга страна обаче, чЕЛОВЕШКИТЕ правила он съблюдава и общо взЕто спазва коги му е изгодно и коги нема да пострада.

Шопо е разбрал че преходните и вятърничевите чЕЛОВЕШКИ правила са пүни със закони, къде НЕ му дават да неспречи и да бърка по принцип(деюре). Затова он тия закони тайно не ги спазва, оти они явно го отклоняват от неговно път.

За най-големо съжаление на Шопо, чЕЛОВЕШКИТЕ закони и правила почти винаги се пишат от идеалнолозите. Това е техен основен механизъм за цицание и покваряване на земята.

От време на време на ората им писне да бѣдат цицани и

идеалнолозите биват сменяни с други такиви и съответно чЕЛОВЕШКИТЕ правила биват сменяни с други такива.

Шопо нема големи мѣраци да пише чЕЛОВЕШКИ закони, он за тази цел е написал пътя на Шопо.

Шопо обаче често печели пари, като дава акъл кои закони он тайно не спазва, и как може и ти тайно да не ги спазваш. Ама това струва много много скапо.

Че кажеш, че Шопо е престүпник и сите законите требе да се спазват. Това го говориш оти не си чел повече от един чЕЛОВЕШКИ закон, оти ако беше чел, чеше да знаеш че никой ама никой не моє да спази всите чЕЛОВЕШКИ закони в който и да е момент.

От друга страна пътя на Шопо не минава през затворо, затова он си опича акъло що става и що не става.

ПЪТЯ НА ШОПО

ГЪЗО ТРЕБЕ ДА ЗНАЕ 2
И 200

ЕТЕ ТВА СТОИЧЕСКО МОТО,
ПРОСТО НЕМА КАК ДА ТИ ГО
ОБЯСНИМ.

Продължавай напред...

ПЪТЯ НА ШОПО

СЕМЕЙСТВОТО НА ШОПО

СЕМЕЙСТВОТО е основна социална градивна единица и то от по-висок порядък. Шопо е градивна единица от един нисък порядък и он също често се групирува у семейство. По този начин целата група, вървят по пътя на Шопо, по отпреде Шопо, а децата и жената по отдире и по в страни.

Пато е неравен и каляв и Шопо се мръля, нема как, он става леко нечистопаљтен. Децата и жената на Шопо, обаче са чисти създания, затуй они връват по-встрани, затуй они не са Шопи.

Шопкиня и шопчета не съществуват. Дори и те да са раждани и раснали по тея земи, они па не са шопчета или шопкини, оти они са чистопаљтни създания и това им

е свойството. Шопо даже често си взема арна булка от некая далечна губерня, оти това си е един вид бръкание иначе казано – основно занимание.

Една арна булка, облагородева Шопо до една приемлива степен и го праи чистопаљтен на 96%. Въпреки че Шопо често гледа да се облагородева, он мноо внимава да не биде опитомен. Само леко да усети че се появяват наченки на питомност, он веднага моменталически почва да бръка и така напредва у живата и по неговио пат.

Шопо открито говори и разказва на децата си за бръканието и как то се различава от грешенето. Жената на Шопо многу ми пречи в това му начинание, ама нема как.

ПЪТЯ НА ШОПО

Шопо не отглежда децата си он
ги отчува и тека па дръка.

Бащата на Шопо също най-
вероятно е бил некъкъв вид
Шоп. Оно пътя на Шопо си е
едно продължение ама манко
по-иначе.

Шопо като сите ора, много
обича майка си. Он много се
разбира с нея и те така. Това
което он знае обаче е че никой
не е постигнал нещо големо
докато слуша макия си. Майките
са устроени тека че да не моат
да гледат как децата им дръкат
и затова дръканието трябва да
им се спестява до коко е
възможно. Демек „Добре
Майко“, па си троши главата и
те така...

ПАТО НА ШОПО Е
ТРЕТОКЛАСЕН И
МНОГОЛЕНТОВ

ПЪТЯ НА ШОПО

ПАТО

Много думаме за Шопо, манко думаме за пато по който он връви.

**ШОПО Ё
ПАТОЗАВИСИМ И ТВА
Ё НЕГОВАТА
ПАТОЛОГИЯ**

Много ора не разбират от значението на патищата. Они са модерни, они отиват у фитнесо и гледат да праат правилните упражнения. Там поредицата след загрефката, редо на упражненията ё без значение.

Шопо никогиш не оди на фитнес. Оти он нече сам да се лди.

Он тражи занимания къде пато ё по-важен от коко междинните състоянията. Като готвението напримерно, като учението и най-вече като бръканието.

Шопо минава и знае че требе да минава през секви състояния по време на свою пат. Как вече ви казах, състоянията са временни и неважни, а само пато ё важен.

Много ора имат предлем коги си гледат пътищата назад и пътищата напреде. Кога гледат назаде они виждат само и единствено пато по който са минали и нищо повече, а кога гледат напреде они не виждат нищо. Затва често ората се подлъгват по патищата на идеалнолозите.

ПЪТЯ НА ШОПО

Идеалнолого е измислил един арен за него пат. Он го обрисува като полезен за сите. Послем он ползва историята за пато по които ората вече са минали като потвърждение за правотата на неговия пат. И тека много ора се лажат да врват по пато на идеалнолого за у вбъдеще.

Тука има още много за дописване оти имам още много път да изврвим...

Шопо врви и открива свою пат основно чрез бръкание.

Шопо никогаш не тражи оптималнио пат, оти там нема грам бръкание.

Но Шопо предпочита да минава и по преките патища, така че неговия пат да стане коко мое по-дълъг.

Та Шопо врви по свойо пат и за тва много е патил.

ПЪТЯ НА ШОПО

ЦЕЛТА

Е до где води тоя пат, да го еба? Она книгата свърши а ти ме моташ тука нещо?

Ако аре!

Крайната цел на Пътя на Шопо е доста мистична. Са че видиш!

Шопо се движи през времето и пространството, иначе казано през време-континуума на Вселената. Он непречи, тръгува, дръка и така нататък. В крайна сметка Шопо избягва всячески всякакви оптимизации, максимизации или минимизации на еди що си и еди какво си.

Единствената максимизация, която е важна за него е да остави максимално голема следа у Вселената.

Това може да значи он да е успешен, това може да значи

поколенията му да са успешни и/или дълголетни, това може да значи че идеите му са успешни и/или дълголетни.

Шопо просто сака да изоре Вселената дълбоко и безвъзвратно и те така.

Оти Шопо е космонафт и немош го дутна!

ПЪТЯ НА ШОПО

ФИНАЛНО

Абѐ у тоя книга има мноо
пцување, много
неточности, много
измишльотини, много
селяндурщина.

И ти сега ме питуваш, „Абѐ
какоф бѐше „Пътя на Шопо“ :

И Шопо врьве по своя път и
манко помага и много непречи
и най-многү тръгува апа най-
найвече бръка. И он изгръди
много идеалнолози (много се
самоизгръдна) .

тепаа и он ги тепа ама в крайна
сметка го фанаа. И го заведоа
при най-големно гявол – даш
идеалнолоого и он каза на Шопо
„Падна ли ми в ръчичките ти
мъничко човече, твойта сѐмка
сѐлска. Сега съм ти приготвил
най-тежката тегоба от всички,
кото можах да
измисля...врьщам те в първи
клас и ще го правя отново и
отново и отново, докато не се
научиш кое е правилно!

И Шопо каза „ѐпа
удаво...Пущи Отначало“

НЕПРЕЧЕНИЕ

ПОМАГАНЕ

БРЪКАНИЕ

ЧЕКАНИЕ

Накраьо най големоно
идеалнолог от сите изпрати
орди от самураии и начѐтени
балъчета да фанат Шопо. И они
го гонна, и он бега, и они го

ПЪТЯ НА ШОПО

Ти си мислиш че пътя на Шопо
е кръгов, елипца и че оно е
тъпчене у място, или некакво
размотаване?

У Голема Грешка си брато!

Пътя на Шопо е объртана
спирала. Оно е мистично нещо,
оно е обратното на черна дупка.

Сигурно си чувал дека черната
дупка я няма ама она те
засмуква у нищото и никой не
моє да излезе никогаш от
тамука.

Е пътя на Шопо е точно
обратното, представи си
обърнат водовъртеж, с
въртеливо движение ти диваш
изплют навонка у все повече и
повече разширяващото се
Всичко...

Заебди! ... Чак Азє си го
представих...

**АРЄ ТИ СИ !!! ВРЪВИ
НАПРЕДЄ, ЧЄ СТАНА
ОПАШКА**

Пътя на Шопа

ПОКАЗАЛЕЦ

Тази глава е написана за любопитния читател, който търси научно обяснение на описаните дотук непълни мисловни модели. Вие може би искате и имате нужда от едно научно потвърждение на написаното до тук? Вие може би се съмнявате в правотата и практичността на написаните до тук идеи? Имате това право, всеки си вярва във каквото си иска и аз едва ли ще променя вашите вярвания, но все пак нека да направя няколко кратки научни референции към миналото.

Евристика – се отнася до методи за решаване на проблеми, учене или правене на заключения, базирани на опит, но не е гарантирано, че тези методи са оптимални или перфектни, те са просто начин за достигане до краен извод или резултат по по-бърз начин. Даниел Канеман описва че мозакът има две системи за вземане на решения. Една бавна, натоварваща и рационална и една бърза и интуитивна, базирана на евристики. Той изследва по-редките случаи в които втората система е подведена и дава грешки. В моята книга се опитвам да задам някои евристики, които ми помагат (надявам се) за създаване на правилно поведение и при взимане на важни решения в живота ми.

Фракталът - е структура, за която се установява нетривиално самоподобие със собствените ѝ части. Те изглеждат подобно във всякакви мащаби. Приблизителни фрактали се срещат често в природата. Тези обекти имат сложна структура в широк, но ограничен, обхват на мащаба – облаци, папратови листа, кръвоносни системи и др.

Пътя на Шопа

Курт Гьодел и теореми на непълнотата – открил че нито логиката нито математиката могат да се самодокажат и да докажат отвътре своите аксиоми.

Зависимост от пътя (path dependence) - е когато решенията, представени на хората, зависят от предишни решения или опит, направен в миналото. Някои смятат, че еволюцията зависи от пътя: мутациите, възникващи в миналото, са имали дългосрочни ефекти върху настоящите форми на живот, някои от които вече не могат да бъдат адаптирани към настоящите условия.

Гнева и яда се енергия, въпроса е дали ти ги ползваш за добро или за зло.

Стоицизъм - е известен с това, че учи, че „доблестта (virtu) е най-важното добро“ за хората, а тези външни неща - като здраве, богатство и удоволствие - не са добри или лоши сами по себе си (адиафора), но имат стойност като „материали за доблестта, по които тя да действа ". Някои от стоиците са се отказали от богатствата, други са ги трупали и са ги задържали.

Николо Макиавели – е италиански философ, дипломат, политик и историк от епохата на Ренесанса. Той написва „Владетелят“ ,сборник със съвети как от един „човек на съдбата“(млад цар) да стане „човек на virtu (доблест)“, политик, утвърдил се със собствени сили и способности. Общо взето практични съвети към млади царе.

Швейк – е чешки сатиричен роман за Първата Световна Война, и как един полу-идиот (Швейк), влиза в армията. Хумора е леко казано странен.

Пътя на Шопа

Търговията – е доброволна размяна на пари, стоки или услуги. Обикновено и двете страни печелят при търговията и се създава икономическа стойност. Алтернативата на търговията е насилствено изземване на стоки и услуги чрез война или репресия. Друга алтернатива е доброволното и безвъзмездно даване на стоки и услуги, при което печели само едната страна.

Цицанието или агентския проблем - възниква, когато едно лице, институция или дружество („агентът“) е в състояние да взема решения и/или да предприема действия от името „принципалът“. Тази дилема съществува при обстоятелства, когато агентите са мотивирани да действат в собствения си интерес, който противоречи на тези на техните принципали, и е пример за морален риск.

Пещерата на Платон – гръцки философ който покварява съвременната мисъл с идеите че съществува един свят на „идеалите“, идеалните форми, същества и обекти, а ние тук на Земята сме само бегли сенки на тези идеали.

Бъркането или опит и грешка - е основен метод за решаване на проблеми. Характеризира се с многократни, разнообразни опити, които продължават до успех, или докато практикуващият спре да опитва.

Епа Убаво...Пуци Отначало или amor fati – е любов към Съдбата често се свързва с това, което Фридрих Ницше нарича „вечно повторение“, идеята, че за безкраен период от време всичко се повтаря безкрайно. От това той разви желанието да бъде готов да живее абсолютно един и същ живот отново и отново през цялата вечност.

Пътя на Шопа

ЗА АВТОРА

Любопитни читателю, след като изтърпя всичките мои наставления, объркани писания и псувни, разбираемо е да искаш да научиш и нещо за мен - автора на книгата „Пътя на Шопа“ - Иван Петков „Велтоз“.

Та аз съм отраснал през 90-те в гр. Кюстендил, като имам роднини от Казанлък и Враца. Последните 15 години се занимавам с неща като бизнес консултации, външен финансов одит, счетоводство и предприемачество.

Стремя се да изграждам доверие и отворени взаимоотношения с хората с които работя, като се опитвам да спазвам менталните модели описани в тази книга и като ползвам шопския говор.

Работя и помагам на стотици средни (и средни към големи) български бизнеси, разпръснати из цялата страна, както и с немалко чуждестранни такива.

Пиша бизнес и финансово ориентирани статии на [WealthOZ.com](https://www.WealthOZ.com).

СЪРДЕЧНО ТИ ЖЕЛАЯ УСПЕХ ПО ПЪТЯ ПО КОЙТО СИ ПОЕЛ !

Пътя на Шопа

БЕЛЕЖКИ

Пътя на Шопа

Пътя на Шопа

Пътя на Шопа

Пътя на Шопа